

Lovforslag. Der er sket en Ændring i Ulykkesforsikringsloven, og den træder altsaa i Kraft samtidig med Hovedloven. Ud derfra vil jeg nu gerne analogisere til det andet Lovforslag, der bl. a. omfatter Bagerilovgivningens Ikrafttræden i de sønderjydske Landsdele. Der er jo nylig af Rigsdagen, i April Maaned af Landstinget og senere af det nyvalgte Folketing, vedtaget en Ændring i Bageriloven, hvorved Nat-arbejde i det væsentlige er ophævet. Nu staar der i § 3 i det af mig her omtalte Lovforslag om dansk Dampkedel-, Fabrik- og Bagerilovgivnings Ikrafttræden i de sønderjydske Landsdele, at „Fabrikloven af 29. April 1913, Bageriloven af 8. Juni 1912 o. s. v. sættes i Kraft“. Ligesom man ved Ulykkesforsikringsloven gaar ud fra, at den Lov, der findes paa det Tidspunkt, da Loven skal sættes i Kraft dernede, bliver gældende Lov for de slesvigske Landsdele; maa det vel ogsaa forstaaes saaledes, at Bageriloven af 8. Juni 1912 træder i Kraft med de Ændringer, der siden er vedtagne. Jeg nævner det, da jeg er bange for, at Udtrykket her kan misforstaaes; men hvis det ikke bliver modsagt, tør jeg vel gaa ud fra, at det bliver Bageriloven med de senere vedtagne Ændringer, der træder i Kraft. Jeg vilde ansæ det for meget uheldigt, om der paa dette Omraade kom til at gælde andre Bestemmelser for Sønderjylland end for det øvrige Danmark, og det vil jeg gerne have forhindret.

Statsministeren (N. Neergaard): Der er kun Grund til i al Almindelighed at takke for den Modtagelse; dette store Lovkompleks har faaet i dette Ting. Til de fremkomne Udtalelser finder jeg kun Anledning til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) beklagede, at Valutareguleringen havde faaet en efter hans Skøn saa ufuldkommen Skikkelse. Nu vil det vistnok vides af mange ogsaa i dette Ting, at der netop angaaende Lovforslaget om Udligningskassen og hele Valutareguleringsspørgsmaalet var yderst forskellige Meninger i det sønderjydske Udvalg. Der har sikkert ikke været noget af de mange Lovforslag, som det har kostet saa store Anstrengelser at komme til Enighed om. Der forhandlede om det i Maaneder, og man naaede til en meget væsentlig Udvidelse af det Forslag, der oprindeligt blev fremsat af den daværende Regering, en Udvidelse, der for øvrigt ogsaa begrundedes ved de mellem-liggende, yderligere Fald i den tyske Valuta, der gjorde saa væsentlig større Beløb

nødvendige. Der stod ogsaa forskelligartede Principper overfor hinanden. En gennemført Valutaregulering vilde have medført overordentlig betydelige Udgifter, dels kontante Udgifter, dels Udgifter i Form af Forøgelse af vor i Forvejen meget store Statsgæld. Det Parti, jeg tilhører, mente ikke at kunne gaa saa vidt, men havde paa den anden Side ønsket at gaa noget videre, end det foreliggende Lovforslag gør. Vi havde f. Eks. ønsket ubetinget at inddrage saadanne, der lever af Kapitalrente, og vi havde ønsket at sætte den Grænse, udover hvilken ingen Formue kan bringes ved Valutareguleringen, noget højere end de 25 000 Kr., nemlig ved 50 000 Kr. Lovforslaget, som det her foreligger, er Resultatet af et Kompromis og maa respekteres som saadant. Jeg henviser i øvrigt til mine Udtalelser forleden ved Tillægsbevillingslovens Behandling om de betydelige Krav, der under de nuværende Forhold her i Landet stilles til en disponibel og likvid Kassebeholdning. I Forhold til de store Udbetalinger, som Overdragelsen af Sønderjylland paa forskellig Maade vil foranledige, er jo den likvide Kassebeholdning, vi ligger inde med, meget lille. Naar vi tænker paa de Udgifter, som vi ikke i Øjeblikket kender Størrelsen af, der skal fastsættes af *Commission des réparations* i Paris, Udgifter til Overtagelsen af vor Part af den tyske og preussiske Statsgæld og, det praktisk set vigtigere, Erstatningssummerne for Statsejendomme, vi overtager dernede, og dertil lægger de 73 Mill. Kr., som Lovene om Laanekassen og om Udligningskassen vil forpligte os til i Løbet af kort Tid at disponere over, saa er de 161 Mill. Kr., som jeg anslaaer den likvide Kassebeholdning til, kun et lille Beløb.

Det ærede Medlem ankede over, at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til de besiddende Klasser. Jeg skal heroverfor gøre opmærksom paa, at de økonomiske Foranstaltninger med Hensyn til Sønderjylland ikke er udtømte ved de her foreliggende Lovforslag. Der er jo oprettet en særlig Kreditforening i Sønderjylland, og i Forbindelse med Tilladelsen til denne Kreditforenings Oprettelse er der truffet Arrangementer, som ikke har fundet Udtryk i Lovform, men som betyder en meget væsentlig Støtte for Ejerne af faste Ejendomme dernede. Jeg tænker her paa det Arrangement, der er truffet med Nationalbanken, og hvorved denne er gaaet ind paa Belaaning indtil 40 Mill. Kr. af den sønderjydske Kreditforenings Obligationer, og paa det Løfte, som er givet fra Statens Side om efterhaan-